

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **AGRO CS a. s.**, IČ 64829413
se sídlem Říkov 265, 552 03 Říkov
zastoupen JUDr. Tomášem Šetinou, advokátem
se sídlem Purkyňova 127, 612 00 Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. října 2020, č. j. 40073/20/5000-10480-703694,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 29. 5. 2020, sp. zn. 31 Af 41/2018 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2018, č. j. 30658/18/5000-10480-703694, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 13. 12. 2017, č. j.

1947791/17/2700-31472-602800 (dále jako „Platební výměr I“), jímž byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 537 262 Kč a proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 13. 12. 2017, č. j. 1947789/17/2700-31472-602800 (dále jako „Platební výměr II“), jímž byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 3 044 484 Kč.

2. Žalovaný následně vydal druhé rozhodnutí o odvolání dne 19. Října 2020, č. j. 40073/20/5000-10480-703694 (dále jen „napadené rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí“) a změnil výrok Platebního výměru I tak, že výši odvodu za porušení rozpočtové kázně snížil na částku ve výši 376 084,00 Kč a výrok Platebního výměru II změnil tak, že výši odvodu za porušení rozpočtové kázně snížil na částku ve výši 2 131 139,00 Kč. Včas podanou žalobou ze dne 30. 10. 2020 se žalobce domáhá zrušení tohoto rozhodnutí. Krajský soud v nyní souzené věci tak rozhoduje podruhé.

II. Obsah žaloby

a) *Uzavření smlouvy o dílo vč. dodatku č. 1*

3. Žalobce uvádí, že na základě rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ČR o poskytnutí dotace ze dne 24. 7. 2009, č. j. 2074-09/5.3NM01-061/09/08200 ve znění pozdějších dodatků (dále jen jako „rozhodnutí o poskytnutí dotace“) byly žalobci poskytnuty finanční prostředky ve výši 35 944 000 Kč v rámci operačního programu Podnikání a inovace v rámci projektu Rekonstrukce výrobního areálu (areál bývalé Tíby) pro výrobní účely společnosti AGRO CS (dále jen jako „projekt“).
4. Dne 11. 10. 2016 byla u žalobce zahájena daňová kontrola Finančním úřadem pro Královéhradecký kraj, jejímž předmětem byla „kontrola skutečností rozhodných pro správné zjištění a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně“ a to dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech v platném znění. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj dospěl k závěru, že žalobce v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Projektové a inženýrské práce v souvislosti s realizací rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely (dále jen jako „zadávací řízení I“) postupoval v rozporu se zněním zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách v platném znění, když uzavřel s vítězem zadávacího řízení I smlouvu o dílo včetně dodatku č. 1 v rozporu se zněním zadávacích podmínek a vybranou nabídkou a rovněž když došlo k navýšení ceny předmětné veřejné zakázky o 143 365 Kč, ačkoliv nedošlo k uzavření žádného dodatku ke smlouvě o dílo, tedy není znám důvod navýšení nabídkové ceny. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj dospěl dále k závěru, že žalobce nepostupoval v souladu se zákonem, když v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Stavební práce – rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely společnosti (dále jen jako „zadávací řízení II)“ nejednoznačně specifikoval kritéria zadávacího řízení II, a to 1) záruční podmínky a 2) způsob zajištění kontroly jakosti díla. Dále bylo Finančním úřadem pro Královéhradecký kraj konstatováno, že žalobce v rozporu se zákonem uzavřel s vítězným uchazečem, společností STYLBAU, s. r. o. dne 25. 7. 2008 smlouvu o dílo č. 08/1166 s termínem plnění zakázky v délce 41 týdnů od zahájení provádění díla, ačkoliv v nabídce uvedla společnost STYLBAU, s. r. o. plnění zakázky v délce 39 týdnů.
5. Výši odvodu za porušení za rozpočtové kázně v prvním rozhodnutí o odvolání žalovaný stanovil ve výši 10 % z poskytnutých peněžních prostředků (u zadávacího řízení I se

jednalo o 120 345,56 Kč a u zadávacího řízení II se jednalo o 3 461 399,72 Kč). Proti tomuto rozhodnutí o odvolání brojil žalobce žalobou dne 4. 9. 2018 a namítal mj., že se nedopustil žádného porušení rozpočtové kázně. Zdejší soud dne 29. 5. 2020, č. j. 31 Af 41/2018-121 (dále jen jako „rozsudek“) zrušil rozhodnutí žalovaného o odvolání a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Po vrácení věci žalovanému tento rozhodl tak, že platební výměr I se mění a odvod za porušení rozpočtové kázně činí namísto 537 262 Kč částku ve výši 376 084 Kč a platební výměr II se mění a odvod za porušení rozpočtové kázně činí namísto 3 044 484 Kč částku ve výši 2 131 139 Kč. V napadeném rozhodnutí se žalovaný zabýval vytýkanou nepřezkoumatelností a uzavřel, že v případě žalobce se stále jedná o porušení rozpočtové kázně, neboť nebyla naplněna podmínka objektivit dle čl. VII odst. 5 Pravidel. Odvod za porušení rozpočtové kázně žalovaný v napadeném rozhodnutí stanovil ve výši 7 % namísto původních 10 %.

6. Žalobce směřuje svoji žalobu na otázku zákonnosti postupu uzavření smlouvy o dílo v zadávacím řízení I a proti závěru žalovaného o tom, že došlo k naplnění principu proporcionality a zásady legitimního očekávání, když došlo v napadeném rozhodnutí ke snížení odvodu za porušení rozpočtové kázně z 10 % na 7 %.
7. První žalobní námitkou se žalobce vyjadřuje k otázce ohledně zákonnosti postupu při uzavření smlouvy o dílo vč. dodatku 1 v rámci zadávacího řízení I. Žalovaný v prvním rozhodnutí o odvolání namítal, že při uzavření smlouvy o dílo postupoval žalobce v rozporu se zadávací dokumentací, která stanovila, že dodávka má být realizována nejpozději do 15. 5. 2008. Žalobce uzavřel s vítězem zadávacího řízení 1 smlouvu o dílo dne 30. 4. 2008 s termínem realizace dodávky 15. 5. 2008, posléze byl dodatkem č. 1 ke smlouvě o dílo termín realizace prodloužen do 6. 6. 2008. Důvodem prodloužení termínu realizace plnění smlouvy o dílo byla skutečnost, že se do prodlení s dodáním dostal dodavatel dispozic regálového systému, společnost Jungheinrich (ČR) s.r.o, která dodala dispozice k regálovému systému dne 17. 5. 2008, ačkoliv termín dodání byl dřívější, a to i přes několikeré urgency ze strany žalobce. Žalobce dodává, že poskytovatel dotace neměl s prodloužením termínu v průběhu výběrového řízení žádný problém.
8. Žalobce uvádí, že bez komplexní a odborné znalosti dispozic regálového systému nebylo možné pokračovat v realizaci zbylých částí celého projektu. Žalobci tedy v dané situaci nezbylo než vyčkat na dodání dispozic regálového systému od dodavatele. Žalobce považuje danou skutečnost za objektivní dle čl. VII, odst. 5 rozhodnutí o poskytnutí dotace, ve kterém je uvedeno, že: *„V případě, kdy příjemce dotace prokáže, že porušení bylo způsobeno nepředvídatelnými okolnostmi vylučujícími jeho odpovědnost, nepovažuje se takové porušení za porušení rozpočtové kázně.“* Žalobce neměl možnost ovlivnit termín dodání dispozic regálového systému. Tato okolnost vylučující odpovědnost žalobce byla v době sjednání dodávky nepředvídatelná a způsobena výhradně jednáním na straně dodavatele dispozic regálového systému.
9. Žalobce odkazuje na Výsledek kontrolního zjištění Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 31. 8. 2017, č. j. 1525399/17/2700-31472-602800 (dále jako „Výsledek kontrolního zjištění“), které se na str. 12 zabývalo dodatky č. 2 a 3 ke smlouvě o dílo se společností STYLBAU, kdy došlo postupně k prodlužování termínu plnění díla z 15. 5. 2009 na 14. 7. 2009 a dále na 30. 9. 2009, když důvodem takového prodlužování byly požadavky MÚ Náchod, odboru životního prostředí. Zde Finanční úřad konstatoval, že není zcela jasné, zda jsou důvody pro prodloužení termínu plnění díla

objektivní či nikoliv, a tak ponechává tyto skutečnosti bez nálezu. Ani v jednom případě se žalobce nedopustil žádného porušení povinností a situaci nemohl ovlivnit.

10. Žalobce tak uzavírá, že se nedopustil porušení rozpočtové kázně, kdy prodloužení termínu dodání bylo způsobeno objektivními skutečnostmi. Nikoliv na okraj dodává, že k této skutečnosti by došlo u kteréhokoliv subjektu, u kteréhokoliv uchazeče o veřejnou zakázku. Žádný z uchazečů tak nebyl a ani nemohl být diskriminován.
11. Žalobce odkazuje na bod 45 rozsudku krajského soudu, v němž krajský soud vrátil žalovanému věc k dalšímu řízení s požadavkem na provedení myšlenkové úvahy, zda dle zadávací dokumentace lze dospět k závěru, že skutečnosti, které měly vliv na posunutí termínu, byly objektivní skutečnosti, které žalobce nemohl ovlivnit. Žalobce uvádí, že správce daně sám konstatoval, že předmětná změna by neovlivnila pořadí uchazečů. Žalobce odkazuje na napadené rozhodnutí žalovaného, ve kterém žalovaný má postupovat v intencích připomínek krajského soudu a tvrdí, že zásadně nesouhlasí s argumentací žalovaného o „neobjektivitě“ důvodu vylučující její odpovědnost. Žalobce opakuje, že hlavním a jediným důvodem k uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo bylo prodlení dodavatele dispozic regálového systému. Jakmile dodavatel dispozic regálového systému dodal požadovaný předmět díla, žalobce ihned uzavřel s vítězným uchazečem dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo, neboť v tu dobu již fakticky vypršela lhůta pro termín plnění dle výběrového řízení. Argumentace žalovaného, že vina leží na straně žalobce, neboť tento dodal podkladovou dokumentaci pozdě, je zcela absurdní, když faktickým viníkem byl dodavatel dispozic regálového systému. Obratem po dodání podklady předal vítěznému uchazeči a uzavřel s ním dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo. Posléze o tomto informoval poskytovatele dotace a více již udělat nemohl. Argumentace žalovaného, že si měl být vědom nesprávně nastavené lhůty (krátké časové období), je v kontextu toho, že dispozice opožděně dodal dodavatel, nikoliv žalobce, irelevantní.
12. Žalobce má dále za to, že z argumentace žalovaného zcela jednoznačně vyplývá odtržení žalovaného od reality dodavatelsko-odběratelských vztahů v rámci investiční výstavby. V daném případě rozsáhlé rekonstrukce areálu bývalé textilní továrny Tiba na nové skladovací prostory žalobce se jednalo o složitý komplex navazujících dodavatelských a subdodatelských prací, kdy vzájemná závislost jednotlivých subdodavatelů výsledného díla a vzájemná závislost jednotlivých kroků výstavby je pro každou obdobnou rekonstrukci tzv. brownfieldů zcela charakteristická. Objednatel takového díla, byť při vynaložení veškerého úsilí a jednání v rámci maximální možné míry péče řádného hospodáře, není objektivně schopen při uzavření příslušné smlouvy o dílo predikovat veškeré potenciální budoucí komplikace, které se z objektivních důvodů mohou následně vyskytnout. Žalobce však v daném případě právě požadavku péče řádného hospodáře beze zbytku dostál, neboť nastalé prodlení dodavatele dispozic regálového systému okamžitě řešil a přímo s poskytovatelem podpory konzultoval. Společně s poskytovatelem podpory pak přistoupil k jedinému možnému řešení dané situace, tj. uzavřel s vítězným uchazečem dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo. S ohledem na schválení tohoto postupu ze strany poskytovatele dotace tedy měla legitimní očekávání správnosti zvoleného postupu. Z výše uvedeného je zřejmé, že absentuje subjektivní stránka odpovědnostního vztahu, tj. zavinění žalobce.

b) *Zásada proporcionality, stanovení odvodu ve výši 7 %*

13. Žalobce poukazuje na to, že žalovaný odůvodnil 7% výši stanoveného odvodu v bodech 53) až 65) napadeného rozhodnutí a uvedl, které okolnosti považuje za polehčující a které za přitěžující. Žalobci však i nadále není zřejmé, jak k výši 7 % žalovaný došel (totéž platilo i v případě 10 %), resp. zda mají stávající pochybení (celkem 3 dle žalovaného) odlišnou váhu či nikoliv. Žalobce se táže, zda pochybení v podobě nejasných pojmů, které bylo nově odstraněno z pochybení, mělo hodnotu 3% odvodu a zda tím pádem ostatní pochybení měly či mají hodnotu jinou a které z daných pochybení má jakou hodnotu, resp. které má nejvyšší. Žalobce přitom zdůrazňuje, že i kdyby připustil existenci všech stávajících pochybení, potom dvě z nich (prodloužení doby plnění) by nastaly u kteréhokoliv jiného vítězného dodavatele. Tato pochybení by tak měla být hodnocena jako zásadně marginální. U pochybení v podobě navýšení hodnoty veřejné zakázky o 143 365 Kč na 3 008 639 Kč by se přitom jednalo o navýšení hodnoty o 4,7 %, tj. i zde lze konstatovat, že navýšení bylo minimální. Žalobce má s odkazem na rozsudek zdejšího soudu za to, že v tomto směru je napadené rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné.
14. Žalobce s odkazem na rozsudek krajského soudu uvádí, že nehledě na závěr ohledně pochybení při uzavírání smlouvy o dílo, tu je prostor pro snížení odvodu až na 5 %, tj. na minimální výši uvedenou v Pokynu D-38 (dříve Pokynu D-27). Žalobce tvrdí, že krajský soud tím vcelku zřetelně naznačil, že závěr o pochybení ohledně uzavírání smlouvy v rámci Zadávacího řízení I zde není rozhodující a již v době rozhodnutí krajského soudu zde byl prostor pro snížení odvodu až na výši 5%. Na tomto místě žalobce zdůrazňuje, že žalovaný je vázán právním názorem správního soudu, jakožto fakticky nadřízeného orgánu v rámci správního soudnictví. Žalobce tak uzavírá, že i nadále tu je prostor pro snížení odvodu až na 5 %, a to platí bez ohledu na to, zda pochybení v otázce uzavírání smlouvy o dílo je či není pochybením.

III. Vyjádření žalovaného

15. Předně žalovaný podotýká, že námitky uplatněné v předložené žalobě již byly s ohledem na zrušující rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 31 Af 41/2018 - 121 ze dne 29. 5. 2020 dostatečně vypořádány, přičemž žalovaný především odstranil vytýkanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Žalovaný má důvodně za to, že v rámci nově otevřeného odvolacího řízení s námitkou termínového posunu dodávky u zadávacího řízení 1, který byl dle žalobce způsoben objektivními skutečnostmi, se dostatečně a přesvědčivě vypořádal a rovněž předestřel důvody pro uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 7 % (respektive jeho snížení z 10 % na 7 %).
16. *Uzavření smlouvy o dílo, včetně dodatku č. 1 v rozporu se zadávací dokumentací - doba plnění, naplnění objektivního důvodu - prodloužení dodavatele, nedůvodné rozlišování mezi jednotlivými důvody.* Žalovaný má za to, že příprava žalobce nekorespondovala s jeho požadavky uvedenými v zadávací dokumentaci. Zadávací podklady ostatně žalobce sám poskytl zpracovateli projektové dokumentace opožděně. Žalobce mohl ovlivnit skutečnosti týkající se smysluplnosti nastavení (krátké) lhůty dodávky jako hodnotícího kritéria, když měl včas identifikovat své potřeby a k těmto potřebám realizovat odpovídající zadávací řízení. Žalobce mohl ovlivnit časovou dispozici (promítnout náročnost realizace díla do svých požadavků v zadávací dokumentaci), proto mu nesprávně stanovenou lhůtu, které si byl záhy vědom, lze klást k tíži. Pravidla zakazovala měnit podmínky, které byly výsledkem zadávacího řízení, což bylo žalobcem porušeno.

V daném kontextu není zřejmé, proč si žalobce zvolil jako hodnotící kritérium termín dodávky maximálně do 15. 5. 2008 (s váhou 50 %), když si vzhledem k popsáním okolnostem nemohl být jistý jejich dodržením. Stěžejní dílčí kritérium (termín dodání) byl změněn dodatkem č. 1 do 6. 6. 2008 v rozporu se zadávací dokumentací.

17. Žalobce taktéž argumentuje realitou složitého komplexu dodavatelsko-odběratelských vztahů, od kterých je dle jeho názoru žalovaný odtržen. Žalovaný nejprve upozorňuje na skutečnost, že na dotaci není právní nárok a že její poskytnutí je vázáno na přísné podmínky právě z důvodu poskytnutí veřejných prostředků jako benefícia ze strany státu. Nicméně právě s ohledem na tvrzenou rozsáhlou rekonstrukci, které si je žalobce vědom, měl žalobce tuto skutečnost zohlednit při nastavování časových parametrů v rámci zadávací dokumentace. Jak již žalovaný výše předestřel, žalobce poskytl rozhodující zadávací podklady zpracovateli projektové dokumentace opožděně. Samotná dodací lhůta byla v zadávací dokumentaci stanovena jako velmi krátká i v případě, pokud by žalobcem byly zadávací podklady připraveny včas (nadto termín dodání jako kritérium pro výběr dodavatele měl váhu 50 %). Žalovaný se domnívá, že žalobce měl pečlivěji vyhodnotit časový aspekt dodací lhůty a stanovit reálné a daným podmínkám odpovídající lhůty a ty pak uvést v zadávací dokumentaci.
18. Žalovaný rovněž nesouhlasí, že by tento postup (uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo), byl (výslovně) schválen poskytovatelem dotace. Taková skutečnost z ničeho nevyplývá a rozhodně žalobce nemohl důvodně legitimně očekávat správnost zvoleného postupu. Tvrzení žalobce, že změny podmínek smlouvy o dílo byly konzultovány s poskytovatelem, nebylo žalobcem nikterak prokázáno a na základě výše uvedeného časového sledu událostí se jeví nepravděpodobným.
19. Pokud žalobce tvrdí, že nesprávně nastavené kritérium termínu plnění je toliko domněnkou žalovaného, žalovaný má za to, že je oprávněn učinit si úsudek o tom, zda lze uvedené považovat za objektivní kritérium vylučující odpovědnost žalobce za porušení rozpočtové kázně, a to bez ohledu na to, že k tomu byl zavázán zrušujícím rozsudkem krajského soudu. Žalovaný proto předestřel přezkoumatelnou správnou úvahu, která je logicky soudržná a ze které vyplývá, že termínový posun nebyl způsoben nepředvídatelnými okolnostmi.
20. Skutečnost, že samotný postup žalobce vedl ke změně termínu realizace v rozporu se zadávací dokumentací, naznačuje, že se jedná o situaci, kterou z objektivních důvodů mohl žalobce předvídat. Nelze tedy takové porušení srovnávat s jinými komplikacemi v rámci předmětné investiční výstavby, např. požadavky Městského úřadu Náchod, odboru životního prostředí.
21. Žalovaný zdůrazňuje, že dané pochybení bylo způsobilé ovlivnit ve svém důsledku výsledek zadávacího řízení, a to že jej neovlivnilo, bylo pouze důsledkem souhry aktuálních okolností.
22. *Zásada proporcionality, stanovení odvodu ve výši 7 %.* Žalovaný se především domnívá, že nesouhlas žalobce se stanovením odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 7 % ještě nezakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalovaný se důvodně domnívá, že se řídil právním názorem krajského soudu, když odstranil vytýkanou nepřezkoumatelnost stran tvrzené objektivní důvodů pro pozdní dodání regálového systému. Žalovaný rovněž přihlédl k tomu, že dílčí hodnotící kritéria na posouzení nabídek, která nastavil žalobce, jsou přiměřeně konkrétní (viz bod 42 žalobou napadeného rozhodnutí). Ke snížení

odvodu na 5 % však nepřistoupil, když po zhodnocení všech relevantních skutečností dospěl k odůvodněnému závěru, že předmětná pochybení sice nevedla k nenaplnění účelu poskytnuté dotace, ale došlo k porušení zásady transparentnosti a zákazu diskriminace.

23. V případě žalobce bylo při stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně postupováno dle čl. I bodu 13 Přílohy Pokynu D - 38, jenž stanoví odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 50 % z částky použité na financování předmětné veřejné zakázky s možností snížení až na 5 %. V rámci správní úvahy žalovaný zohlednil jako okolnosti svědčící ve prospěch žalobce zejména skutečnost, že daná pochybení neovlivnila naplnění stanoveného účelu deklarovaného rozhodnutím o poskytnutí dotace, dále že poskytnuté finanční prostředky byly vynaloženy na projekt, k němuž byla dotace určena a také že byl dodržen termín ukončení projektu. Žalovaný přihlédl k tomu, že obě zadávací řízení byla realizována již v roce 2008 (bez dostatečných zkušeností se zadáváním veřejných zakázek), zjištěná pochybení nebyla zapříčiněna vědomým jednáním žalobce s cílem obcházet podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace a také k tomu, že nedošlo k pochybení ve vymezení dílčích hodnotících kritérií „záruční podmínky“ a „způsob zajištění kontroly jakosti díla“. V neprospěch žalobce pak bylo vyhodnoceno jeho pochybení jak v zadávacím řízení 1, tak i v zadávacím řízení 2. V důsledku těchto dvou pochybení mohl být ovlivněn výsledek zadávacího řízení a daná pochybení mohla vést k ne hospodárnému a neefektivnímu vynakládání veřejných prostředků. Podstata porušení rozpočtové kázně nespočívala ve formální vadě vzniklé mimo vůli žalobce, který by ji nebyl schopen ovlivnit a která by neměla žádný vliv na hospodárnost čerpání dotace.
24. Žalovaný konstatuje, že je zcela zřejmé, že k porušení rozpočtové kázně žalobcem došlo. Žalovaný se přitom zabýval závažností pochybení, kterých se žalobce dopustil a v tomto ohledu posuzoval i přiměřenost výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný v tomto ohledu respektoval konstantní judikaturu NSS, viz např. rozsudek NSS č. j. 2 As 106/2014 - 46 ze dne 26. 9. 2014, cit.: „... při stanovení výše odvodu je třeba zvažovat okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházet z principu proporcionality mezi závažností tohoto porušení a výší za ně předepsaného odvodu. [...] v každém konkrétním případě je třeba vážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či k odvodu odpovídajícímu konkrétnímu dílčímu pochybení.“

IV. Replika

25. Žalobce namítá nedůvodnost rozlišování mezi důvodem prodloužení lhůty dle dodatku č. 1 (žalovaný neuznává tuto skutečnost jako objektivní příčinu) a dle dodatku č. 2 a 3 (žalovaný má za to, že se jedná o objektivní příčinu).
26. Žalobce, i kdyby připustil argumentaci žalovaného, že porušil své povinnosti, když měl s dostatečným předstihem vyhodnotit a zanalyzovat, zda navrhovaná lhůta k dodání je lhůtou rozumně nastavenou, zdůrazňuje, že potom by stejně muselo dojít k prodloužení termínu, neboť se do prodlení dostal dodavatel dispozic regálového systému. Jinými slovy, dopad na všechny uchazeče o výběrové řízení by byl zcela shodný. Prodlení dodavatele regálových dispozic je dle názoru žalobce objektivní příčinou. Rozhodný je přitom vztah k zásadě transparentnosti, rovnosti a zákazu diskriminace, tj. zda ono jednání mělo nebo mohlo mít vliv na průběh výběrového řízení. Dále pak žalobce uvádí, že je nutné nahlížet na jeho případ optikou doby, kdy situace vznikla a bylo tedy potřebné, reagovat na opožděné dodání zboží sjednáním zmíněného dodatku ke smlouvě.

27. Jednalo se navíc o rekonstrukci tzv. brownfieldu, přičemž se jednalo o první takový projekt v dlouhodobé historii žalobce, který nedisponoval zkušenostmi s tak náročnou rekonstrukcí. Žalobce tak postupoval dle svého nejlepšího vědomí a s náležitou péčí v dané situaci.
28. Prodloužení lhůty k dodání nemělo, dle názoru žalobce, žádný vliv na průběh výběrového řízení, když žádný uchazeč nevznesl námitku, že byl v důsledku prodloužení lhůty poškozen (tj. mohl se přihlásit, ale právě s ohledem na krátkou lhůtu se nepřihlásil) a konečně, výsledek výběrového řízení by byl zcela totožný.
29. Dle názoru žalobce se žalovaný s námitkou o nepřezkoumatelnosti nevypořádal dostatečně. Žalobci stále není zřejmé, které skutečnosti dle žalovaného svědčí v prospěch a které v neprospěch žalobce, a tedy není zřejmé, jak žalovaný hodnotí jednotlivá porušení v souvislosti s výší odvodu. Při vydání prvního rozhodnutí ve věci žalovaný rozlišil čtyři porušení a celkovou výši odvodu 10 %. Mezi jednotlivými porušeními nerozlišoval co do závažnosti a všechna porušení posuzoval shodně. V napadeném rozhodnutí konstatuje neporušení, pokud jde o pojmy záruční podmínky a kontrola jakosti provádění díla, přičemž i nadále konstatuje porušení spočívající v prodloužení termínu realizace plnění a uzavírá, že odvod činí 7 %. Je tedy zřejmé, že žalovaný posuzuje jednotlivá porušení odlišně. Druhou variantou je, že mezi jednotlivými porušeními nerozlišuje. Potom tu však opravdu absentuje relevantní důvod, proč snížit odvod ze stanovených 7 % na konečných 5 %.

V. Posouzení věci krajským soudem

30. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání, když žalobce i žalovaný vyslovili s postupem dle ust. § 51 odst. 1 uvedené právní úpravy souhlas. Po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
31. Z průběhu daňového řízení krajský soud zjistil, že žalobci byly na základě rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu o poskytnutí dotace ze dne 24. 7. 2009, č. j. 2074-09/5.3NM01-061/09/08200 ve znění pozdějších dodatků poskytnuty finanční prostředky ve výši 35 944 000 Kč v rámci Operačního programu Podnikání a inovace (dále jako „OPPI“) v rámci projektu s názvem „Rekonstrukce výrobního areálu (areál bývalé Tíby) pro výrobní účely společnosti AGRO CS“ (dále jako „Projekt“).
32. Dne 11. 10. 2016 Finančním úřadem pro Královéhradecký kraj zahájena u žalobce daňová kontrola, jejímž předmětem byla „kontrola skutečností rozhodných pro správné zjištění a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně“, a to dle zákona o rozpočtových pravidlech. Žalobce se ke kontrolním zjištěním vyjádřil dne 15. 6. 2017 a následně k datu 14. 9. 2017 došlo k projednání zprávy o daňové kontrole. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj dospěl k závěru, že:
- Žalobce v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Projektové a inženýrské práce v souvislosti s realizací rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely“ (dále jako „Zadávací řízení 1“) postupoval v rozporu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“);

- Žalobce v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Stavební práce – rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely společnosti“ (dále jako „Zadávací řízení 2“) postupoval v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách.
33. Na základě těchto zjištění pak Finanční úřad pro Královéhradecký kraj stanovil odvod ve výši 10% z poskytnutých peněžních prostředků (u Zadávacího řízení 1 se jedná o 120 345,56,-Kč, tj. 10% z 1 203 455,60 Kč a u Zadávacího řízení 2 se jedná o 3 461 399,72,-Kč, tj. 10% z 34 613 997,20 Kč).
34. Z průběhu daňového řízení je dále zřejmé, že finanční úřad postupoval při stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně rovněž dle Pokynu č. GFŘ-D-27 ze dne 31. 3. 2016, v němž je pro daný typ porušení rozpočtové kázně v rozmezí 25-50% z částky použité na financování předmětné veřejné zakázky s možností snížení až na 5%. Finanční úřad v platebních výměrech 1 a 2 již snížil původně stanovený odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 8 954 363,20 Kč, který byl uveden ve Výsledku kontrolního zjištění ze dne 26. 4. 2017, č. j. 959469/17/2700-31472-602800 (dále jako „Výsledek kontrolního zjištění“) podle ustanovení § 88 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění (dále jako „daňový řád“).
35. Daná věc je před zdejším soudem projednávána již podruhé. V předcházejícím soudním řízení označil soud žalobu za částečně důvodnou, neboť dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je v části zabývající se otázkou „Projektové a inženýrské práce v souvislosti s realizací rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely“ (dále jako „Zadávací řízení 1“) nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Dále se neztotožnil s postupem žalovaného při posouzení odvolací námitky dotýkající se hodnocení dílčích kritérií pro posouzení nabídek. Vyslovil tak nepochybný závěr, že dvě kritéria uvedená pod č. 4. a 5. a to „záruční podmínky“ a „způsob zajištění kontroly díla“ lze považovat za přezkoumatelná.
36. Ostatní žalobní námitky považoval v předcházejícím soudním řízení za nedůvodné.
37. Především se jednalo o námitku žalobce poukazující na to, že každá změna podmínek smlouvy o dílo byla konzultována s poskytovatelem dotace. Ten přitom v konečném závěru shledal, že žalobce splnil potřebná kritéria a dotace mu tudíž mohla být vyplacena. Následné sdělení finančních orgánů, že žalobce nedodržel požadavky stanovené rozhodnutím o poskytnutí dotace a na něho navazujícími podmínkami, proto považoval za nezákonné. S tímto názorem se krajský soud nemohl ztotožnit a plně odkázal na vyjádření žalovaného obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí pod bodem 28: *„Aby se mohl příjemce dotace dovolávat potvrzení či aproby správnosti určitého postupu, je dle judikatury Soudního dvora Evropské unie nutná existence konkrétního ujištění ze strany poskytovatele adresovaná příjemci dotace, z něhož plyne verifikace regulérnosti daného postupu, což v řešeném případě žalobce neprokázal.“* Žalovaný přitom odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu obsaženou v rozsudku ze dne 19. 9. 2012, č.j. 1 Afs 59/2012 – 34, z níž vyplývá že *„Z judikatury Soudního dvora k uvedeným předpisům plyne, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétního ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou*

přivodit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy.... zásady legitimního očekávání se tak nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy.“ Žalobce takto požadované důkazní prostředky v průběhu daňového řízení nepředložil, jeho žalobní námitky tak nelze přisvědčit.

38. Za nedůvodnou označil krajský soud v předcházejícím soudním řízení rovněž žalobní námitku, dle níž žalobce neporušil podmínky dotace, když veřejnou zakázku navýšil o 143 365 Kč. Z daňového řízení však vyplynulo, že vítězný uchazeč, společnost ORGATEX NÁCHOD, s.r.o., uvedla ve své nabídce nabídkovou cenu ve výši 2 865 274 Kč, přičemž způsobilé náklady vynaložené v souvislosti s příslušným zadávacím řízením, které byly předmětem žádosti o platbu, byly ve skutečnosti ve výši 3 008 639 Kč. Je tak zřejmé, že došlo k navýšení ceny předmětné veřejné zakázky o 143 365 Kč, ačkoliv nedošlo k uzavření žádného dodatku ke smlouvě o dílo, tedy není znám důvod navýšení nabídkové ceny. Krajský soud tak přisvědčil názoru žalovaného, že v daném případě došlo k nedodržení základních principů pro výběr dodavatele stanovených v Pravidlech pro výběr dodavatelů v rozhodném znění a navýšení ceny mělo diskriminační charakter. Námitky žalobce, dle nichž postupoval zcela v souladu s pokynem poskytovatele, tak nemohou s ohledem na argumenty uvedené v předcházejícím odstavci obstát.
39. Krajský soud se rovněž v předcházejícím soudním řízení nepřiklonil k žalobní námitce, dle níž žalobce postupoval zákonně, když prodloužil dobu plnění zakázky o dva týdny z důvodu nařízení a čerpání celozávodní dovolené. Je přitom zřejmé, že žalobce uzavřel s vítězným uchazečem, společností STYLBAU, s. r. o., dne 25. 7. 2008 smlouvu o dílo č. 08/1166, a to s termínem plnění zakázky v délce 41 týdnů od zahájení díla, ačkoliv v nabídce uvedla tato společnost plnění zakázky v délce 39 týdnů. Daná smlouva o dílo tak byla uzavřena v rozporu s nabídkou, což považoval žalovaný za diskriminační a v rozporu s Pravidly. Tomuto názoru krajský soud přisvědčil. Na dané skutečnosti nemůže nic změnit ani argumentace žalobce, že v období od 22. 12. 2008 do 5. 1. 2009 probíhala celozávodní dovolená, při níž není možný přístup do objektu. Tuto okolnost nelze považovat za objektivní důvod, v daném případě tak nelze aplikovat čl. VII. bod 5 Přílohy. Smlouva o dílo tak byla uzavřena v rozporu s nabídkou. Nelze tak vyloučit, že v zadávacím řízení mohl zvítězit jiný uchazeč. Žalobce tak nedodržel bod 3 Pravidel pro výběr dodavatelů, který jej zavazoval k tomu, že výběr dodavatele musí být transparentní, nediskriminační za dodržení rovného přístupu.
40. Uvedené žalobní námitky shledává krajský soud nedůvodnými i v probíhajícím přezkumném řízení.
41. Dále se krajský soud zabýval otázkou, zda žalovaný v nově vydaném rozhodnutí postupoval v souladu s požadavky zrušujícího rozsudku, který žalovanému vytkl opomenutí hodnotit postup žalobce z pohledu čl. VII. odst. 5 Přílohy rozhodnutí o poskytnutí dotace, který pamatuje právě na případy porušení rozpočtové kázně. Dané ustanovení stanoví, že „*V případě, kdy příjemce dotace prokáže, že porušení bylo způsobeno nepředvídatelnými okolnostmi vylučujícími jeho odpovědnost, nepovažuje se takové porušení za porušení rozpočtové kázně.*“ Bylo tedy na žalovaném, aby v odvolacím řízení posoudil a najisto postavil, zda žalobcem namítané okolnosti lze považovat za předvídatelné či nikoliv.

42. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný vytýkanou vadou zabýval v bodech 35-41. Vyplývá z nich, že „Odvolací orgán má za to, že skutečnosti uváděné v argumentaci odvolatele odůvodňující změnu termínu realizace dodávky pozdním předáním dispozic regálů dodavatelem, kdy dispozice budoucího regálového systému byla určující pro plánované stavební práce, nelze považovat za nepředvídatelné okolnosti vylučující jeho odpovědnost, tudíž za objektivní důvody. Nelze na ně tedy aplikovat podmínku stanovenou Hl. I čl. VII bodem 5 Rozhodnutí, čili zjištěné porušení shledat jako porušení nezakládající porušení rozpočtové kázně. Jak vyplývá z průběhu zadávacího řízení, odvolatel nepřistupoval k jeho realizaci s náležitou péčí, neboť dostatečně nezohlednil jeho náročnost a tomu nepřizpůsobil jednotlivé časové parametry, jež by korespondovaly s jeho požadavky vyjádřenými v zadávací dokumentaci, a ty poté odpovídaly termínům a lhůtám stanoveným v uzavřené smlouvě o dílo bez nutnosti následného uzavření dodatku č. 1. Odvolací orgán znovu připomíná, že stěžejní zadávací podklady byly zpracovateli projektové dokumentace poskytnuty opožděně samotným odvolatelem, což podporuje názor odvolacího orgánu ohledně neodpovídající přípravy předmětného zadávacího řízení. V dané souvislosti je třeba znovu zdůraznit, že odvolatel byl tím, kdo byl mj. povinen včasné identifikovat své potřeby a v dostatečném časovém předstihu realizovat těmito potřebám odpovídající zadávací řízení. V daných konsekvencích je třeba zdůraznit časovou souslednost, kdy dodatek č. 1 ke kupní smlouvě byl uzavřen 19 dní ode dne uzavření smlouvy o dílo, tzn. v relativně velmi krátkém časovém období po uzavření této smlouvy o dílo. Uvedená skutečnost podporuje názor odvolacího orgánu, že již v době realizovaného zadávacího řízení si měl být odvolatel vědom skutečnosti, že délka jím zvažované dodací lhůty, která pak byla následně stanovena v zadávací dokumentaci, je velmi krátká, a měl tudíž zvažovat i eventualitu, že nemusí být dostačující, zvláště pokud si byl vědom vlastní nepřipravenosti zadávacích podkladů. Tato okolnost pak měla najít své vyjádření prostřednictvím stanovení reálné a daným podmínkám odpovídající lhůty, jež by byla uvedena v zadávací dokumentaci. Pokud odvolatel danou skutečnost přehlížel a tomuto aspektu nepřizpůsobil podmínky zadávacího řízení, nelze toto opomenutí považovat za objektivní důvody pro neplnění povinností vyplývajících z Pravidel. Zvláště, pokud dané pochybení bylo způsobilé ovlivnit ve svém důsledku výsledek zadávacího řízení, jak bylo uvedeno odvolacím orgánem, a to že neovlivnilo výsledek stávajícího zadávacího řízení, bylo pouze důsledkem souhry aktuálních okolností. Podmínky zadávacího řízení stanoví jen a pouze odvolatel, a to s ohledem na své potřeby. Pokud se odvolatel rozhodl zadat předmětnou veřejnou zakázku bez zohlednění daného aspektu, měl si být současně vědom i rizik, která mohou způsobit následná změna parametrů uzavřené smlouvy o dílo v důsledku uzavření dodatku č. 1, jehož nezbytnost odvolatel obhájí právě existencí objektivních důvodů. Nutnost provedení změny parametrů smlouvy o dílo nebyla dle názoru odvolacího orgánu vyvolána v důsledku okolností, jež odvolatel nemohl předvídat. Lze konstatovat, že koordinace a včasné zajištění všech potřebných atributů pro uvedené zadávací řízení bylo na odpovědnosti odvolatele, a jeho argument nelze tudíž uznat jako liberační důvod pro neplnění povinností stanovených Rozhodnutím a Pravidly, tedy jej nelze považovat za nepředvídaný, tudíž objektivní důvod, vylučující odpovědnost odvolatele. Ze skutečností uvedených v bodech [35] až [38] tohoto rozhodnutí je zřejmé, že smlouva o dílo a její dodatek č. 1 byly uzavřeny v rozporu se zadáním a nabídkou vítězného uchazeče, jelikož došlo k podstatné změně této smlouvy o dílo vůči podmínkám původní zadávací dokumentace a nabídce vítězného uchazeče. Svým postupem v rámci realizace projektu odvolatel nedostal povinností, jež stanovila Pravidla, konkrétně podmínce uvedené v části „Obecná pravidla“ bodu 3 Pravidel, což vedlo k porušení Hl. I. čl. II. bodu 2 písm. d) Rozhodnutí. Tím došlo ve smyslu § 3 písm. e)

zákona o rozpočtových pravidlech k neoprávněnému požití poskytnutých peněžních prostředků a porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona.“

43. S takto vyslovenými závěry žalovaného se krajský soud ztotožňuje a plně na ně odkazuje. Žalovaný důkladně hodnotil postup žalobce z pohledu čl. VII. odst. 5 Přílohy rozhodnutí o poskytnutí dotace, který pamatuje právě na případy porušení rozpočtové kázně. Závěr učiněný na základě podrobné analýzy činnosti žalobce tak lze považovat za zákonný. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem, dle něhož koordinace a včasné zajištění všech potřebných atributů pro uvedené zadávací řízení bylo na odpovědnosti žalobce, a jeho argument nelze tudíž uznat jako liberační důvod pro neplnění povinností stanovených Rozhodnutím a Pravidly, tedy jej nelze považovat za nepředvídatelný, tudíž objektivní důvod, vylučující odpovědnost žalobce.
44. Krajský soud považuje rovněž za zákonný postup žalovaného, který shrnul v bodě 55 napadeného rozhodnutí. Takto vysloveným závěrům přisvědčuje a plně na ně odkazuje. Ztotožňuje se s tím, že „*V rámci správní úvahy o výši dílčích odvodů za porušení rozpočtové kázně v rámci zjištěných pochybení u zadávacího řízení 1 a 2 je nezbytné zohlednit okolnosti svědčící ve prospěch odvolatele. Jako okolnost svědčící výrazně ve prospěch odvolatele byla shledána skutečnost, že daná pochybení neovlivnila naplnění stanoveného účelu deklarovaného Rozhodnutím. Jako další okolnost jednoznačně hovořící ve prospěch odvolatele byl shledán fakt, že poskytnuté peněžní prostředky byly vynaloženy na předmětný projekt, na nějž byla dotace určena. Další okolnost výrazně hovořící ve prospěch odvolatele byla shledána skutečnost, že kromě naplnění účelu projektu byl dodržen i termín ukončení projektu, jakožto klíčových parametrů příslušného projektu stanovených Rozhodnutím. Přihlédnuto bylo rovněž k faktu, že obě zadávací řízení byla realizována již v roce 2008, kdy v obecné rovině neexistovaly dostatečné zkušenosti se zadáváním veřejných zakázek dle zákona o veřejných zakázkách ani v intencích Pravidel a dále, že zjištěná pochybení u zadávacího řízení 1 i 2 nebyla zapříčiněna vědomým jednáním odvolatele majícím za cíl obcházení podmínek Rozhodnutí, ale spíše nedůsledným přístupem k plnění podmínky stanovené Hl. I čl. II bodem 2 písm. d) Rozhodnutí. Přihlédnuto bylo též k okolnosti, že v rámci realizace projektu nebyly shledány další nesrovnalosti. Zohledněna byla rovněž okolnost, že v intencích Rozsudku Krajského soudu nedošlo k pochybení ve věci vymezení dílčích hodnotících kritérií „záruční podmínky“ a „způsob zajištění kontroly jakosti díla“. V rámci správní úvahy o stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně bylo odvolacím orgánem přihlédnuto i k okolnostem svědčícím v neprospěch odvolatele, a to, že se odvolatel dopustil pochybení jak v zadávacím řízení 1, tak i zadávacím řízení 2. Rovněž byla vzata v úvahu skutečnost, že v důsledku těchto dvou pochybení mohl být ovlivněn výsledek zadávacího řízení, a daná pochybení mohla vést k ne hospodárnému a neefektivnímu vynakládání veřejných prostředků. Odvolací orgán považuje výčet v neprospěch odvolatele svědčících okolností za konečný. Na základě zohlednění uvedených skutečností se odvolací orgán přiklonil při stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně k procentní sazbě 7 % z procentuálního rozmezí daného Pokynem D - 38 pro daný typ porušení rozpočtové kázně. Odvolací orgán považuje daný postup vzhledem k vysoké míře důležitosti polehčujících okolností za racionální, odůvodněný a přiměřený. Výše odvodu odpovídá charakteru a závažnosti pochybení, a stejně tak odpovídá výše předestřené komparaci polehčujících a přitěžujících okolností daného případu.“*
45. Ve vazbě na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

46. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu proto nevzniklo. Ze spisu nevyplývalo, že by žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 21. prosince 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu